

215

desaferrar v. tr. Separar
una persona) d'allò a què està aferrat

desafiador -a adj. Que desafia
un en

desafiament m. Acció defectuosa de
desafiar; l'efecte.

desafiar v. tr. Provocar a un combat, a una lluita, a una competició.
Jo desfugia el combat, però ell em
va desafiar. Desafiar a córrer, a
saltar, a nedar. Desafiar a billar,
als escacs. || Afrontar, no tenir
la lluita amb (alguna cosa). Desa-